

ИВАН ВАЗОВ ГЪЛЪБИНКА

chitanka.info

I

Сред Балкана глухи — смях звънливи
проехтя от урвата скалиста,
де кози лепяха се дръгливи.
Боса пастирка с коса златиста

там се смейше, дрипава и волна.
Чедо грубо на пустиня дива —
тя цъфтеше, весела, доволна,
кат сур здравец, като птичка жива.

Приблизих, продумах ѝ. Веднага
тя фукна, бега — сърненце младо
сплашено. „Кому се смееш, драга?“
„Теб се смеем. Що тук дириш, дядо?“

И смеха ѝ се носи на талази
в самотийте глухи... Права тя е:
пръв път скитник градски тука лази
по скалите родни и блуждае...

Спря, па пак засмя се от скалата,
де като орел заста саминка.
„Как те викат?“ — креснах на момата.
Тя извика гръмко: „Гълъбинка!“

II

„Гълъбинка!“ Смях звънлив и радост!
О природо, скъпа тук и скудна,
ти разкошно лейш безгрижност, младост
в бедна хижа и в гора безлюдна.

Този смях свободни, смях фъркати —

чужд в той на нашто тъжно време,
чужд на шумни улици, палати —
не го знай отдавна и сърце ми.

И кат слушах екота му волни,
сякаш чувах: „О, вий, хора лихи,
вий, души тревожни, нервни болни —
за вас няма място в тоз свят тихи!“

Май 1890

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.